

Nivisînê Zarokên Senterê Rewşen

Xwendevanê xweştivî :

Senterê Rewşen, yek ji projeyêن Diakonia diyakoniya wêdî ye. Li 1/8/2004 ê dest bi karê xwe kirî ye. Armanca wê handana û piştevaniya behreyêن zarakan e di warêن fotograf, nîgar, şano û çîroknivîsinê de.

Ji 1/2/2007ê were ji bîlî diyakoniya, harîkarîyê ji rêkxirawa Emerîkî (UMCOR) ji werdigire. Vî senterî gelek xol bo zarakan vekîrîne û seredanêن qatabx-aneyan li bajêrê Duhokê û ji derveyê Duhokê kirîne. Gelek zarok li vî senterî fêrî wênegirtin û nîgarikêşiyê û nivisînê bûyîne. Bi hevkarî digel kovara kepir ev çar rûpele hatine terxan kîrîn ji bo belavkirina berhemêن wan di warêن nivisîn, nîgar û wênegirtinê de.

Senterê Rewşen

Rûvî û Sivure

Nur Hanî

Pola pêncê

Li daristanekê sivurek hebû gelek yê sîlvîk û zîrek bu belê guhê xwe neda kesê her tiştê wî vîyaba dikir û hemû dema dîçû rêkên dûr hindî hevalên wî digitinê ji daristanê dûr nekeve her dîçû û digot: Ez yê zîrekim ma kî dê ci li min bike, belê li carekî demê ji daristanê dûr kefîfî rûvî xwe li ber fenisand da ku biglre belê hêşta nêzîkî wî nebû hevalên wî li ser darê dana rûvî bi dara, bera û hatine rûvî hemû pêk ve rûvî neçar bu bireve û sivure jîna hate mal ve li gel hevalên xwe sozda êdî bi tinê ji daristanê û mal dûr nekeve û keyfa hemûya bi vê çendê hat.

Nivisînê Zarokên Senterê Rewşen

Xwendevanê xweştivî :

Senterê Rewşen, yek ji projeyêن Diakonia diyakoniya wêdî ye. Li 1/8/2004 ê dest bi karê xwe kirî ye. Armanca wê handana û piştevaniya behreyêن zarakan e di warêن fotograf, nîgar, şano û çîroknivîsinê de.

Ji 1/2/2007ê were ji bîlî diyakoniya, harîkarîyê ji rêkxirawa Emerîkî (UMCOR) ji werdigire. Vî senterî gelek xol bo zarakan vekîrîne û seredanêن qatabx-aneyan li bajêrê Duhokê û ji derveyê Duhokê kirîne. Gelek zarok li vî senterî fêrî wênegirtin û nîgarikêşiyê û nivisînê bûyîne. Bi hevkarî digel kovara kepir ev çar rûpele hatine terxan kîrîn ji bo belavkirina berhemêن wan di warêن nivisîn, nîgar û wênegirtinê de.

Senterê Rewşen

Rûvî û Sivure

Nur Hanî

Pola pêncê

Li daristanekê sivurek hebû gelek yê sîlvîk û zîrek bu belê guhê xwe neda kesê her tiştê wî vîyaba dikir û hemû dema dîçû rêkên dûr hindî hevalên wî digitinê ji daristanê dûr nekeve her dîçû û digot: Ez yê zîrekim ma kî dê ci li min bike, belê li carekî demê ji daristanê dûr kefîfî rûvî xwe li ber fenisand da ku biglre belê hêşta nêzîkî wî nebû hevalên wî li ser darê dana rûvî bi dara, bera û hatine rûvî hemû pêk ve rûvî neçar bu bireve û sivure jîna hate mal ve li gel hevalên xwe sozda êdî bi tinê ji daristanê û mal dûr nekeve û keyfa hemûya bi vê çendê hat.